

PARAULA I VIDA

Els pobres són els tresors de l'Església

Preparar el Nadal ja proper ha de tenir una dimensió espiritual fonda i alhora ens ha de portar a ser més acollidors i més solidaris amb les persones necessitades i que pateixen pobres diverses. L'Advent és temps de «mirar de cara» els pobres i les causes de la pobresa, per prendre decisions i obrir el cor al pròxim. Perquè en el pobre arriba el Senyor que esperem.

El Papa Francesc digué en el Jubileu de les persones socialment excloses (13.11.2016) que en el nostre món «quasi tot passa, com l'aigua que corre; però hi ha coses importants que romanen, com si fossin una pedra preciosa. Què és el que queda?, què és el que té valor a la vida?, quines riqueses són les que no desapareixen? Sens dubte són dues: El Senyor i el pròxim. La persona humana, col·locada per Déu en el cim de la creació, és sovint descartada, perquè són preferides les coses que passen. I això és inacceptable, perquè la persona és el bé més valuós als ulls de Déu. No podem acostumar-nos que ningú sigui descartat. Que no se'ns adormi la consciència i dei-

xem de prestar atenció al germà que pateix al nostre costat o als greus problemes del món». Nadal ja proper ens ho torna a recordar. Crist ha vingut per tots, especialment ha vingut a «portar la bona nova als pobres i a proclamar als captius la llibertat» (Lc 4,18).

Quan l'interès se centra en les coses que cal produir, en lloc de les persones que cal estimar, recordava el Papa, estem davant d'un «síntoma d'esclerosi espiritual». Així neix la tràgica contradicció de la nostra època: com més augmenta el progrés i les possibilitats, la qual cosa és bona, tant més augmenten les persones que no poden accedir-hi. És una gran injustícia que ens ha de preocupar.

En finalitzar l'Any Jubilar de la Misericòrdia (20.11.2016), el Papa Francesc ens acaba d'enviar una Carta «**Misericòrdia et misera**» («La misericòrdia i la miserable», expressió de Sant Agustí) en la qual explica que va intuir que, «com un altre signe concret d'aquest Any Sant extraordinari, se celebri a tota l'Església, en el XXXIII diumenge del temps ordinari, la **Jornada mundial dels pobres**. Serà la preparació més ade-

quada per viure la solemnitat de Jesucrist, Rei de l'Univers, el qual s'ha identificat amb els petits i els pobres, i ens jutjarà a partir de les obres de misericòrdia (cf. Mt 25,31-46). Serà una Jornada que ajudarà les comunitats i cada batejat a reflexionar com la pobresa es troba al cor de l'Evangelí i sobre el fet que, mentre Llätzer estigui ajagut vora la porta de casa nostra (cf. Lc 16,19-21), no hi podrà haver ni justícia ni pau social. Aquesta Jornada constituirà també una genuïna forma de nova evangelització (cf. Mt 11,5), amb la qual es renovi el rostre de l'Església en la seva acció perenne de conversió pastoral, per a ser testimoni de la misericòrdia».

Visquem-la ja en esperit en aquest Nadal que arriba, i tinguem millor cura i atenció dels veritables tresors de l'Església que són els pobres, com exclamava Sant Llorenç als seus seguidors abans del martiri. Pobres de tantes i diverses pobreses. Que el realisme de l'amor ens condueixi a servir-los sense mai descartar-los!

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Any Jubilar Calassanci

400 ANNI / ANNUS IUBILÆI
1617-2017 / SCHOLARUM PIARUM

El Papa Francesc acaba de concedir un Any Jubilar Calassanci, a petició de l'Orde de Sant Josep de Calassanç (Peralta de la Sal, 1557 - Roma, 1648), i que fou Prevere del Bisbat d'Urgell i mestre de cerimònies de la Catedral de Santa Maria d'Urgell.

Al llarg d'aquest any, en cadascun dels 36 països on es desenvolupa la missió educativa escolàpia, es realitzaran actes commemoratius dels 400 anys del naixement de l'Orde i dels 250 anys de la canonització de Sant Josep de Calassanç.

L'Any es va iniciar el 27 de novembre, amb la celebració a Roma d'una Eucaristia. A Catalunya s'ha preparat una agenda d'activitats que tindrà com a acte central el proper 25 de març de 2017, una celebració a la Diòcesi d'Urgell, a la ciutat de La Seu d'Urgell, presidida per l'Arquebisbe Joan-Enric Vives.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

El bon samarità

La paràbola del bon samarità (Lc 10,25-37), com tants altres textos bíblics, forma part del nostre bagatge cultural.

En la nostra llengua l'expressió «ser un bon samarità» s'aplica a la persona disposada a donar un cop de mà a qui està necessitat d'ajuda urgent.

Ara bé, fer-se proïsme no és una cosa que sorgeix de forma espontània. Requereix una disposició interior i un entrenament que podríem anomenar

espiritual. A la paràbola són tres (en la vida real solen ser molts) els que passen al costat del malferit, però només el samarità se'n compadeix. La seva compassió el porta a aturar-se i a fer-se proïsme del moribund. Dels tres viants és l'únic que estava preparat per donar aquest pas.

En el relat de Lluc tot comença arran d'una pregunta malintencionada. Un mestre de la Llei pregunta a Jesús qui és el seu proïsme segons l'ensenyament contingut en la Torà, al que aquest respon:

«el proïsme ets tu mateix cada vegada que et fas proïsme d'una persona que et necessita». Dit d'una altra manera, les persones necessitades són les que t'ofereixen la possibilitat d'estimar. Saber qui són aquests altres no té importància. El que en realitat importa és prendre consciència que jo sóc el proïsme de qualsevol persona necessitada que Déu posa en el meu camí.

Dra. Núria Calduch-Benages

PALABRA Y VIDA

Los pobres son los tesoros de la Iglesia

Preparar la Navidad ya cercana debe tener una dimensión espiritual profunda y al mismo tiempo nos debe llevar a ser más acogedores y más solidarios con las personas necesitadas y que sufren pobreza diversas. El Adviento es tiempo de «mirar a la cara» a los pobres y las causas de la pobreza, para tomar decisiones y abrir el corazón al prójimo. Porque en el pobre llega el Señor que esperamos.

El Papa Francisco dijo en el Jubileo de las personas socialmente excluidas (13/11/2016) que en nuestro mundo «casi todo pasa, como el agua que corre; pero hay cosas importantes que permanecen, como si fueran una piedra preciosa. ¿Qué es lo que queda? ¿qué es lo que tiene valor en la vida? ¿qué riquezas son las que no desaparecen? Sin duda son dos: El Señor y el prójimo. La persona humana, colocada por Dios en la cumbre de la creación, es a menudo descartada, porque son preferidas las cosas que pasan. Y esto es inaceptable, ya que la persona es el bien más valioso a los ojos de Dios. No podemos acostumbrarnos a que nadie sea descartado. Que no se nos adormezca la conciencia y dejemos de prestar atención al hermano que sufre a nuestro lado o a los graves problemas del mundo». La Navidad ya próxima nos lo recuerda de nuevo. Cristo ha venido por todos, especialmente ha venido a «anunciar la buena nueva a los pobres y la liberación a los cautivos» (Lc 4,18).

Quando el interés se centra en las cosas que hay que producir, en lugar de las personas a las que hay que amar, recordaba el Papa, estamos ante un «síntoma de esclerosis espiritual». Así nace la trágica contradicción de nuestra época: cuánto más aumenta el progreso y las posibilidades, lo cual es bueno, tanto más aumentan las personas que no pueden acceder. Es una gran injusticia que debe preocuparnos.

Al finalizar el Año Jubilar de la Misericordia (20/11/2016), el Papa Francisco nos acaba de enviar una Carta «**Misericordia et misera**» («La misericordia y la miserable», expresión de San Agustín) en la que explica que intuyó que, «como otro signo concreto de este Año Santo extraordinario, se celebre en toda la Iglesia, en el XXXIII domingo del tiempo ordinario, la **Jornada mundial de los pobres**. Será la preparación más adecuada para vivir la solemnidad de Jesucristo, Rey del Universo, que se ha identificado con los pequeños y los pobres, y nos juzgará a partir de las obras de misericordia (cf. Mt 25,31-46). Será una Jornada que ayudará a las comunidades y a cada bautizado a reflexionar cómo la pobreza se encuentra en el corazón del Evangelio y sobre el hecho de que, mientras Lázaro esté sentado junto a la puerta de nuestra casa (Lc 16,19-21), no podrá haber ni justicia ni paz social. Esta Jornada constituirá también una genuina forma de nueva evangelización (cf. Mt 11,5), con la que se renueve el rostro de la Iglesia en su acción perenne de conversión pastoral, para ser testigo de la misericordia».

Vivámosla ya en espíritu en esta Navidad que llega, y tengamos mejor cuidado y atención de los verdaderos tesoros de la Iglesia que son los pobres, como exclamaba San Lorenzo a sus perseguidores antes del martirio. Pobres de tantas y diversas pobreza. ¡Que el realismo del amor nos conduzca a servirlos sin nunca descartarlos!

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

V Setmana de Cinema Espiritual a Andorra

La Delegació d'Ensenyament del Bisbat d'Urgell va tornar a organitzar el Cicle de Cinema amb Valors al Principat d'Andorra entre els dies 7 i 11 de novembre. Va oferir el passi de pel·lícules a infants, joves i adults en diferents horaris en els cinemes de l'Illa Carlemany, que col·labora en la iniciativa. Aquesta activitat va dirigida a tots els alumnes de 5è i 6è curs de primera ensenyança o primària i als alumnes de secundària i batxillerat, no només els inscrits a l'assignatura de religió. És una activitat d'educació amb valors oberta a tothom.

Totes les projeccions es van fer en horari escolar matinal, a excepció de la pel·lícula per al públic

adult, a la que va assistir l'Arquebisbe d'Urgell, que va animar els espectadors a gaudir del cinema com a art actual, i a veure-hi la dimensió espiritual. Enguany ha seguit augmentant la participació d'infants i joves i de les escoles implicades.

Als cinemes Illa Carlemany d'Escaldes-Engorday, Principat d'Andorra, durant tota la setmana molts joves alumnes de tot Andorra, de les escoles dels tres sistemes i també de La Seu d'Urgell i altres pobles de l'Alt Urgell, també van participar en les diverses projeccions de diverses pel·lícules amb fons espiritual ampli. Enguany hi van participar un total de 1.734 infants i joves en tot el cicle.

Participar i fer pinya

El passat mes de setembre, els professors de religió de Peramola, Coll de Nargó i Organyà i l'escola Els Planells d'Artesa de Segre ens vam proposar participar amb els alumnes de 6è a la V Setmana de Cinema Espiritual.

La positiva experiència que l'any anterior n'havia tingut una de les professores ens va contagiar l'entusiasme i il·lusió a la resta. És així que es posàvem fil a l'agulla a l'experiència de convivència i col·laboració entre les diferents escoles. Així doncs, a dos quarts de nou del matí, una vintena d'alumnes i dos professors d'Artesa de Segre pujaven a l'autocar i passaven a recollir

una vintena més d'alumnes. Cada cop que l'autocar s'aturava a carregar gent era l'oportunitat de conèixer gent nova que per un temps, malgrat no ens coneixíem, ens convertíem en un únic grup, un equip disposat a viure l'aventura de travessar la frontera per anar a veure una pel·lícula de les que van directes al cor i que ens volen ajudar a créixer interiorment.

La pel·lícula escollida aquest cop va ser *Little boy*, una història d'aquelles en les que estem convidats a descobrir de la mà del

seu protagonista, el petit Peter, que tal com diu l'Evangelí la fe mou muntanyes. És cert que la dramàtica història de Peter, un petit nen que agressions i pressió per part dels nens del poble ens va arrencar més d'una llàgrima, però també és cert que el seu testimoni ens va marcar profundament i ens va commoure.

Ara ens queda la feina més important, el treball a l'aula amb els professors, un treball que promet ser molt interessant.

Josep Solsona
Professor de religió

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

Acollir el foraster i vestir el despullat

Avui reflexionem sobre aquesta paraula de Jesús: «Era foraster i em vau acollir, anava despullat i em vau vestir» (Mt 25,35-36). En els nostres temps és actual com mai l'obra que fa referència als forasters. Les emigracions no són un fenomen nou, sinó que formen part de la història de la humanitat.

La Bíblia ens ofereix molts exemples concrets d'emigració.

Avui, el context de crisi econòmica lamentablement afavoreix l'aparició d'actituds tancades i de manca d'acolliment. En algunes parts del món sorgeixen murs i barreres. Sembla a vegades que

l'obra silenciosa de molts homes i dones que estan fent tot el possible per ajudar i assistir els refugiats i emigrants es vegi enfosquida pel soroll d'altres que expressen un egoisme instintiu. L'única via de solució és la de la solidaritat.

El compromís dels cristians en aquest camp és urgent tant avui com en el passat. També avui necessitem aquests testimonis perquè la misericòrdia pugui arribar a tots aquells que viuen amb necessitats. És un compromís que ens implica a tots.

I l'altra cosa és vestir el qui va despullat: què vol dir sinó restituir

la dignitat a qui l'ha perduda? Certament donar roba al qui no en té; però pensem també en les dones víctimes del tràfic tirades pels carrers, o en les altres moltes maneres d'usar el cos humà com una mercaderia, fins i tot el de menors d'edat.

I així, també, no tenir una feina, una casa, un sou just és una forma de nuesa, o ser discriminats per la raça, o per la fe, tot són formes de «nuesa», davant les quals com a cristians som cridats a estar atents, vigilants i a punt per actuar.

(Dimecres, 26 d'octubre de 2016.)

JORNADES DE FORMACIÓ A URGELL I A TERRASSA

Catequistes d'Urgell: la formació és imprescindible per accedir al llenguatge dels infants

Uns 110 catequistes d'Urgell van participar, el 19 de novembre, a la Trobada diocesana de Catequesi, que es va celebrar al Seminari diocesà, a La Seu d'Urgell. L'Arquebisbe Joan-Enric va fer la salutació inicial d'acollida dels voluntaris, acompanyat del Vicari episcopal d'acció pastoral i Delegat de Catequesi, Mn. Antoni Elvira. Mons. Vives els recordà que valia la pena viure la comunió entre tots, que ens fa Església testimoni i missionera, i que l'Any de la Misericòrdia que el Papa clausuraria l'endemà havia estat un any ple de reflexió, acostament a la misericòrdia del Pare i de joia i de servei en el creixement de la misericòrdia en tots els àmbits, i ressaltà que el servei catequístic és una quinzena obra de misericòrdia, destinada als infants, joves i adults, amb les seves famílies.

El ponent de la Jornada va ser enguany el Director del Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya (SIC), Mn. Joan M. Amich, vicari epis-

copal de Girona. Ell va analitzar i animar a fer propi el nou Catecisme dels Bisbes de Catalunya *Testimonis del Senyor*, basat en la Vetlla Pasqual com a fil conductor, i n'explicà les virtualitats, els punts bàsics i els reptes que ha de significar en el camí de renovació i aprofundiment catequètic.

En acabar la formació, Mn. Antoni Elvira i els sacerdots presents a la Jornada van concelebrar

la celebració eucarística a la Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell. El Vicari de Pastoral envià en missió els catequistes en nom del Bisbe i els beneï per al ministeri que hauran d'exercir al llarg de l'any.

La Jornada es clogué amb un àpat de germanor a la Residència Sagrada Família de La Seu d'Urgell.

Urgell present en les IX Jornades de Formació per a Catequistes

La parròquia de Caldes de Montbui (bisbat de Terrassa) va acollir el cap de setmana 11-13 de novembre les IX Jornades de Formació per a Catequistes organitzades pel Secretariat Interdiocesà de Catequesi (SIC) amb la participació de

250 catequistes de les diferents diòcesis del SIC. Del nostre bisbat d'Urgell va fer-se present un grup de catequistes i va intercanviar experiències. Les jornades es van celebrar al col·legi de l'Escola Pia de Caldes de Montbui.

Els catequistes participaren en la formació que se'ls oferí, matí i tarda, en tallers com: Iniciar-se a ser catequista; La intel·ligència espiritual a la catequesi; Proclameu el misteri de la fe, nou material de catequesi per a adults; Experiències de catequesi amb les famílies; La catequesi i la complexitat de les famílies d'avui; El nou catecisme *Testimonis del Senyor*; Projecte Sí/ Projecte Do; Pràcticament, com fer una sessió de catequesi?; Pregària i cançons: eines per a la catequesi; Catequesi amb els sentits: recursos pràctics; L'art de narrar l'Escriptura. El diumenge al matí, la conferència del P. Gaspar Borda, OCar, Delegat de Pastoral familiar de la diòcesi de Terrassa, va esdevenir un moment més de formació per als catequistes perquè, a partir de l'exhortació apostòlica *Amoris*

Laetitia (L'alegria de l'amor) del Papa Francesc, va remarcar alguns aspectes d'aquesta exhortació que el Papa proposa per a enfortir l'educació dels fills.

Van ser presents a les jornades, el Bisbe President del SIC, Mons. Sebastià Taltavull, que va donar la benvinguda als assistents i introduint la formació que es realitzaria en aquests dies en el marc del lema de les jornades «L'Evangelí... de generació en generació». També parlà Mn. Joan M. Amich, Director del Secretariat. I el dissabte al matí l'Eucaristia es va celebrar a la parròquia de Santa Maria de Caldes de Montbui i va ser presidida per Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar de Terrassa. Diumenge, l'Eucaristia va ser presidida per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, Bisbe de Terrassa.

AGENDA

- Dilluns, 12 de desembre:**
 —Reunió d'Arxiprestos de la Diòcesi.
- Dimarts, 13 de de desembre:**
 —Festa del Nadal a la Residència Clara Rabassa.
- Dissabte, 17 de de desembre:**
 —Recés per a laics al Sant Crist de Balaguer.
- Dilluns, 19 de de desembre:**
 —Recés d'Advent per als preveres d'Urgell.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- 12. ■ Dilluns** (lit. hores: 3a setm.) [Nm 24,2-7.15-17a / SI 24 / Mt 21, 23-27]. Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. Saleses a Annecy (1610); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustiniana).
- 13. ■ Dimarts** [So 3,1-2.9-13 / SI 33 / Mt 21,28-32]. Santa Llúcia (s. IIIIV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília); santa Otilia, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.
- 14. □ Dimecres** [Is 45,6b-8.18. 21b-26 / SI 84 / Lc 7,18b-23]. Sant

Joan de la Creu (†1591), prev. carmelità (reformador de l'orde) i doctor de l'Església; sants Just i Abundi, mrs. a Baeza.

15. ■ Dijous [Is 54,1-10 / SI 29 / Lc 7,24-30]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Osca; santa Cristiana (Nina), esclava mr.; santa Sílvia, vg.

16. ■ Divendres [Is 56,1-3a.6-8 / SI 66 / Jo 5,33-36]. □ A Urgell: sant Josep Manyanet (1833-1901), prev. d'Urgell, nat a Tremp, fund. Fills i Filles de la Sgda. Família (SF, 1870); sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; sta. Albina, vg. i mr.

17. ■ Dissabte [Gn 49,1-2.8-10 / SI 71 / Mt 1,1-17]. Sant Joan de Mata, prev. provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, resuscitat per Jesús.

18. ■ Diumenge vinent, IV d'Advent (litúrgia de les hores: 4a setmana) [Is 7,10-14 / SI 23 / Rm 1,1-7 / Mt 1,18-24]. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del part, anomenada popularment «de la O» (antífonas); sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.; sant Moisès, mr.

Diumenge III d'Advent

COMENTARI

Testimonis de Crist perquè tothom cregui en Crist

La terra eixuta i el desert estan de festa; l'estepa floreix: amb llenguatge figurat el profeta anuncia el retorn dels desterrats. Tornaran els que el Senyor ha rescatat.

Quan la glòria del Senyor que ens ve a salvar coincideix amb fidels que enrobusteixen mans cansades i afermen genolls vacil·lants, llavors es compleix l'oracle profètic: es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran. Perquè la paternitat de Déu busca també la col·laboració creixent dels seus fills.

«Qui et va crear sense tu, no et salvarà sense tu.»

«Tingueu paciència» exhorta sant Jaume. La paciència cristiana no és virtut passiva pròpia de qui no pot fer res per allò que desitja sinó virtut dinàmica imitant el pagès que espera els fruits de la terra treballant.

L'esperança de l'Advent no pot ser il·lusió evasiva, sinó compromís a favor d'allò mateix que en definitiva esperem de Déu.

El model bíblic de paciència és Job, el creient que en tot moment persevera fidel a Déu en la riquesa i la pobresa, en la salut i la malaltia.

Després de Maria Immaculada, l'altra figura humana destacada a l'Advent és Joan: home enviat de Déu com a testimoni, a donar testimoni de la Llum, perquè per ell tothom cregués en Crist, que és la Llum (Jn 1,7).

Ara Joan, que era a la presó, envia els seus deixebles per preguntar a Jesús: «Sou vós el qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre?»

Tant si el Baptista manté dubtes sobre la condició messiànica de Jesús, com si envia els seus deixebles perquè facin l'experiència del «Veniu i ho veureu» que van gaudir dos dels deixebles de Joan quan hi anaren i es quedaren amb Ell (Jn 1,39), el cert és que Jesús avala la seva identitat amb fets contrastables: Els cecs hi veuen, els invàlids caminen, els desvalguts senten la Bona Nova.

L'Advent ens crida a no ser canya sacsejada pel vent del corrent de la comoditat sinó a preparar el camí del Senyor amb un estil de vida que de fet porti Bona Nova als desvalguts.

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 35,1-6a.10)

La terra eixuta i el desert estan de festa, d'alegria l'estepa floreix. La seva florida s'esbadella com l'iris, s'engalana i crida de goig. Li han estat donades la glòria del Líban, les gales del Carmel i de Saron. Són ells els qui veuran la glòria del Senyor, la majestat del nostre Déu. Enrobustiu les mans que es deixen caure, afermeu els genolls que no s'aguanten. Digueu als cors alarmats: Sigueu valents, no tingueu por! Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia; la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve a salvar. Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig. Tornaran els qui el Senyor ha rescatat, entraran a Sió cridant de goig i una alegria eterna coronarà els seus caps. Hi haurà festes i alegria, i fugiran les penes i els gemecs.

▶ Salm responsorial (145)

R. Senyor, veniu a salvar-nos.

El Senyor fa justícia als oprimits, / dóna pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. R.

El Senyor dóna la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts. / El Senyor estima els justos; / el Senyor guarda els forasters. R.

El Senyor manté les viudes i els orfes, / i capgirarà els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre, / és el teu Déu, Sió, per tots els segles. R.

▶ Lectura de la carta de sant Jaume

(Jm 5,7-10)

Tingueu paciència, germans, fins que vingui el Senyor. Mireu com el pagès espera els fruits preciosos de la terra, prenent paciència fins que les pluges primerenques i tardanes l'hauran assaonada. Igualment vosaltres tingueu paciència, refermeu els vostres cors, que la vinguda del Senyor és a prop. Germans, no us queixeu els uns dels altres, perquè no hàgiu de ser jutjats; penseu que el jutge ja és a les portes. Voleu, germans, un exemple de paciència en els mals tractes? Preneu el que us donen els profetes que van parlar en nom del Senyor.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu

(Mt 11,2-11)

En aquell temps, Joan, que era a la presó, va sentir dir el que feia Crist, i va enviar els seus deixebles per preguntar-li: «Sou vós el qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre?» Jesús els va respondre: «Aneu a anunciar a Joan el que veieu i el que heu sentit dir: els cecs hi veuen, els invàlids caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts ressusciten, els desvalguts senten l'anunci de la bona nova, i feliç aquell que no quedarà decebut de mi.» Mentre ells se n'anaven, Jesús es posà a parlar a la gent de Joan: «Què heu sortit a veure al desert? Una canya sacsejada pel vent? Doncs, què hi heu sortit a veure? Un home vestit delicadament? Els qui porten vestits delicats viuen als palaus dels reis. Doncs, què hi heu sortit a veure? Un profeta? Sí, ho puc ben dir, i més que profeta: és aquell de qui diu l'Esriptura: "Jo envio davant teu el meu missatger, perquè et prepari el camí." Us ho dic amb tota veritat: Entre tots els qui les mares han portat al món no n'hi ha hagut cap de més gran que Joan Baptista; tanmateix el més petit al Regne del cel és més gran que ell.»

▶ Lectura del llibre de Isaïes (Is 35,1-6a.10)

El desierto y el yermo se regocijarán, se alegrarán el páramo y la estepa, florecerá como flor de narciso, se alegrará con gozo y alegría. Tiene la gloria del Líbano, la belleza del Carmelo y del Sarión. Ellos verán la gloria del Señor, la belleza de nuestro Dios. Fortaleced las manos débiles, robusteced las rodillas vacilantes; decid a los cobardes de corazón: «Sed fuertes, no temáis. Mirad a vuestro dios, que trae el desquite; viene en persona, resarcirá y os salvará.»

Se despegarán los ojos del ciego, los oídos del sordo se abrirán, saltará como un ciervo el cojo, la lengua del mudo cantará. Volverán los recatados del Señor, vendrán a Sión con cánticos: en cabeza, alegría perpetua; siguiéndolos, gozo y alegría. Pena y aflicción se alejarán.

▶ Salmo responsorial (145)

R. Ven, Señor, a salvarnos.

El Señor mantiene su fidelidad perpetuamente, / hace justicia a los oprimidos, / da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos. R.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos, / el Señor guarda a los peregrinos. R.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión, de edad en edad. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol Santiago

(St 5,7-10)

Tened paciencia, hermanos, hasta la venida del Señor. El labrador aguarda paciente el fruto valioso de la tierra, mientras recibe la lluvia temprana y tardía. Tened paciencia también vosotros, manteneos firmes, porque la venida del Señor está cerca. No os quejéis, hermanos, unos de otros, para no ser condenados.

Mirad que el juez está ya a la puerta. Tomad, hermanos, como ejemplo de sufrimiento y de paciencia a los profetas, que hablaron en nombre del Señor.

▶ Lectura del evangelio según san Mateo

(Mt 11,2-11)

En aquel tiempo, Juan, que había oído en la cárcel las obras del Mesías, le mandó a preguntar por medio de sus discípulos: «¿Eres tú el que ha de venir o tenemos que esperar a otro?». Jesús les respondió: «Id a anunciar a Juan lo que estáis viendo y oyendo: los ciegos ven, y los inválidos andan; los leprosos quedan limpios, y los sordos oyen; los muertos resucitan, y a los pobres se les anuncia el Evangelio. ¡Y dichoso el que no se escandalice de mí!»

Al irse ellos, Jesús se puso a hablar a la gente sobre Juan: «¿Qué salisteis a contemplar en el desierto, una caña sacudida por el viento? ¿O qué fuisteis a ver, un hombre vestido con lujo? Los que visten con lujo habitan en los palacios. Entonces, ¿a qué salisteis?, ¿a ver a un profeta? Sí, os digo, y más que profeta; él es de quien está escrito: "Yo envío mi mensajero delante de ti, para que prepare el camino ante ti". Os aseguro que no ha nacido de mujer uno más grande que Juan, el Bautista; aunque el más pequeño en el reino de los cielos es más grande que él.»